

ISTA FESTIVAL

NEMZETKÖZI SZÍNHÁZANTROPOLÓGIAI ISKOLA
INTERNATIONAL SCHOOL OF THEATRE ANTHROPOLOGY (ISTA)
directed by Eugenio Barba

2023. MÁJUS 8-20.

PÉCS BÓLYAI PUPPET THEATRE

PÉCS VÁROSI CASTLE

BUDAPEST NATIONAL THEATRE

8-20. MAY 2023

ISTA

new generation
International School of Theatre Anthropology

A Fondazione Barba Varley és a Színházi Olimpia 2023 keretén belül a budapesti Nemzeti Színház és a pécsi Sinum Színházi Műhely szervezésében Eugenio Barba vezetésével megrendezésre kerül a

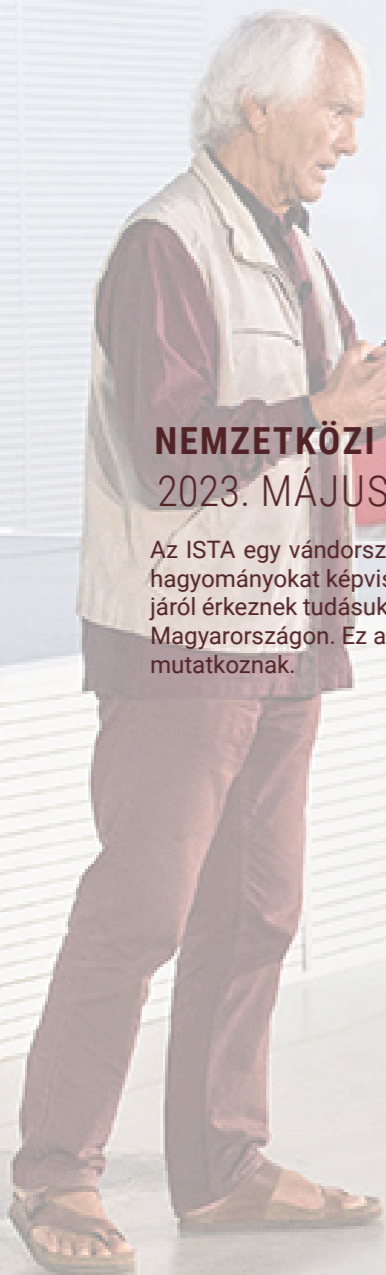
NEMZETKÖZI SZÍNHÁZANTROPOLÓGIAI ISKOLA (ISTA) FESZTIVÁLJA 2023. MÁJUS 8-20. PÉCS - BÓBITA BÁBSZÍNHÁZ, PÉCSVÁRAD - VÁR, BUDAPEST - NEMZETI SZÍNHÁZ

Az ISTA egy vándorszínházi iskola, ahol a világhírű rendező, Eugenio Barba vezetésével különböző színházi hagyományokat képviselő mesterek tartanak műhelyfoglalkozásokat. Ez az iskola, amelyre a világ minden tájáról érkeznek tudásukat bővíteni vágyó művészek, idén májusban Pécsváradon kerül megrendezésre, először Magyarországon. Ez alkalomból a mesterek egy-egy előadással a pécsi és pécsváradai közönség előtt is megmutatkoznak.

Organised by Fondazione Barba Varley,
Budapest National Theatre within Theatre Olympics 2023
in collaboration with Sinum Theatre Laboratory (Hungary)
under the artistic leadership of Eugenio Barba

FESTIVAL of THE INTERNATIONAL SCHOOL of THEATRE ANTHROPOLOGY (ISTA) 8-20 May 2023. PÉCS - BÓBITA PUPPET THEATRE, PÉCSVÁRAD - CASTLE, BUDAPEST - NATIONAL THEATRE

ISTA is an itinerant theatre school run by world-renowned director Eugenio Barba, with workshops by masters from different theatre traditions. This school, which attracts artists from all over the world who want to expand their knowledge, will be held in Pécsvárad this May, for the first time in Hungary. On this occasion, all masters will give a performance for the audience of Pécs and Pécsvárad.

8.
május
May

hétfő/Monday
19:30 Bóbita Bábszínház/7:30pm Bóbita Puppet Theatre
jegyár/price: 2000 Ft

AVE MARIA

Előadja/Performed by: Julia Varley
Odin Teatret, Dánia/Denmark
Rendező és dramaturg/Text and Director: Eugenio Barba
Rendezőasszisztens/Assistant Director: Pierangelo Pompa
Hangmontázs/Sound montage: Jan Ferslev

Angol nyelven/In English

**A halál egyedül érzi magát
Szertartás María Cánepa chilei színésznő emlékére**

*Háromszáz lépés egyetlen pillanatban.
Kőbőr a fejemem.
Áttetsző halottak, áttetsző legyek, kik ezek?
És belőlem, mi marad belőlem?
Talán a halál nem visz magával mindent.*

Antoni Verri olasz költő e sorai összefoglalják az előadást. Az angol színésznő, Julia Varley felidézi találkozását és barátságát María Cánepa chilei színésznővel. Maga a Halál jön ünnepelni Mariát, az alkotót, aki nyomot tudott hagyni a világban.

María Cánepa 1921 november 1-én született Észak-Olaszországban, és 2006 október 27-én hunyt el Santiagóban. Első szerepeit a Chilei Egyetem Kísérleti Színházban alakította, pályáját a Nemzeti Színházban fejezte be. Julia Varley 1988-ban találkozott vele először, amikor az Odin Teatret a *Talabot* előadással Chilében turnézott. Ekkor, a Pinochet diktatúra idején a színházak a szabadság szigetei voltak. A két színésznő között mély barátság szövődött.

Photographer: Katharina Dubno

*Three hundred steps in a few moments.
Stone skin above my head.
The dead and the transparent flies
what are they? And what do I matter?
Maybe death doesn't take everything away.*

These verses by the Italian poet Antonio Verri sum up the performance. The British actress Julia Varley evokes her meeting and friendship with the Chilean actress María Cánepa. Death itself celebrates the creative fantasy and dedication of María, who was able to leave a trace after her departure.

María Cánepa was born in Northern Italy on 1 November 1921 and died in Santiago on 27 October 2006. She played her first roles at the University of Chile Experimental Theatre and ended her career in the National Theatre. Julia Varley first met María in 1988, when touring with Odin Teatret in Chile in a production of *Talabot*. At the time, during the Pinochet regime, the theatres were like islands of freedom. The two actresses became close friends.

kedd/Tuesday
21:00 Bóbita Bábszínház/9pm Bóbita Puppet Theatre
jegyár/price: 2000Ft

A SZÍNÉSZ ÉS MASZKJAI

THE ACTOR AND HIS MASKS

Előadja/Performed by: I Wayan Bawa (Bali)

A produkció létrejöttében közreműködött/Created in collaboration with: Julia Varley

Angol nyelvű magyarázatokkal/Explanation in English

I **Wayan Bawa** az előadást felajánlással kezdi és egy *Gambuh* – legrégebbi bali táncdráma a 15. századból – részlettel. A hatalmas király karakterét játssza el, teljes jelmezben, bemutatta a közönségnek a bali-szigeti vallási szertartások és a színpadi művészi formák kapcsolódását, és ezek gazdagságát.

Aztán I **Wayan Bawa** rövid önéletrajzi bemutatóval elmagyarázza a bali-szigeti színházi, tánc, zene- és vokális technikák néhány alapelvét: a testtartást, lépéseket, a bal és jobb oldali pozíciót, a *manis* és *keras* (lágy és erős) elvét, a kompozíciót, és mind a női, mind a férfi karakterek érzéseit.

Az előadás fő részét a *Topeng*, a közismert bali maszk-tánc bemutatásának szenteli. A Topeng balinéz nyelven maszkot jelent. Úgyszintén ez a neve bármilyen maszkos karakterrel bemutatott előadásnak. A *Topeng* a *Babad*-ból, a *Bali-szigeti királyok Krónikájából* veszi a történeteit, bemutatta Bali társadalmi, vallási és politikai szempontból bonyolult hierarchiáját.

I **Wayan Bawa** röviden elmagyarázza mindegyik maszk karakterét: a teljes arcot takaró néma maszkokét, a beszélő fél-maszkokét, a *penasart*, akinek az a szerepe, hogy elmagyarázza a történetet a közönségnek; a komikus *bonréket* (bohócokat), amelyek a nézőkkel kerülnek kapcsolatba. Ezután I **Wayan Bawa** előad egy kötött formájú darabot, és egy dialógust improvizál, amely a hagyomány szerint a *Topeng Tuával*, az öreg emberrel kezdődik, és Sidya Kharyával, a táncot záró szentséggel végződik, amikor megszentelt vizet fröcsköl és egy fehér kendőt tart fel, hogy megvédjen a gonosz szellemektől.

A *Gambuh* Bali legrégebbi rituális színháza. A színészi játékot, táncot, párbeszédet, éneket és zenét használó jellegzetes epikus forma a mai színház forrása. Ugyanakkor ma a *Gambuh*-t a kihalás veszélye fenyegeti. A *Gambuh*-ban a fő karakterek *kawi* nyelven (egy ősi irodalmi nyelven) beszélnek és énekelnek, narrátorok pedig lefordítják a dialógusokat napjaink balinéz nyelvére. A darabok a *Malat mesekörből* származnak, amely a mitikus hős, Pandzsi herceg útjáról szólnak, aki szerelmét, Rankesarit keresi. A *gambuh* gamelán zenekar dobokból, gongokból, csengőkből és furulyákból a bronz metallofon előtt létrejött, amely pedig a többi gamelán (zenekar) fő hangszere Balin. Így a dobritmusok, dallamok és a *Gambuh* zenei szerkezet szinte minden balinéz zene alapját képezik.

Photographer: Francesco Galli

I **Wayan Bawa** starts with an excerpt from *Gambuh*, the oldest Balinese form of dance-drama dating from the 15th century.

After a short auto-biographical presentation, he explains some of the basic principles of Balinese theatre, dance, music and vocal techniques: posture, steps, right and left position, *manis* and *keras* (soft and strong) quality of energy, composition and feelings in both male and female characters. The main part of the demonstration is dedicated to *Topeng*, the well-known Balinese mask dance. *Topeng*, in Balinese, means mask, and it is also the name of the masked performances. *Topeng* takes its narratives from the *Babad* or *Chronicles of the Balinese Kings*. In *Topeng* there are silent full masks, speaking half masks. The *penasar* has the task of explaining the story to the audience and the comic *bonres* interact with the spectators. A *Topeng* performance starts with the *Topeng Tua* (the old man) and ends with Sidya Kharya (the divinity who ends the dance) by sprinkling blessed water and holding a white cloth as protection against evil spirits.

Gambuh is Bali's oldest surviving ritual theatre. Its characteristic epic form using acting, dance, dialogue, singing and music became the source for today's theatre. Today *Gambuh* is in danger of becoming extinct. In *Gambuh* the main characters speak and sing in *Kawi* accompanied by attendants who translate their dialogues into present-day Balinese. The plays are taken from the *Malat cycle of tales* which revolves around the heroic mythical prince Panji's quest for his beloved Rangkesari. The *Gambuh* gamelan orchestra consists of drums, gongs, bells and flutes and ancient bronze metallophones, characteristic of most other gamelan orchestras in Bali. The musical structure of *Gambuh* forms the basis of nearly all Balinese music.

szombat/Wednesday
21:00 Bóbita Bábszínház/9pm Bóbita Puppet Theatre
jegyár/price: 2000Ft

AZ EMLÉKEZET CSÍRÁI

SEEDS OF MEMORY

Előadja/Performed by: Ana Woolf (Argentína/Argentina)

CATA (Argentína/Argentina)

Rendezte/Directed by: Julia Varley

Szöveg/Text: Ana Woolf

Dramaturgia/Dramaturgy: Julia Varley

Spanyol és angol nyelven/In Spanish and English

Az emlékezet csírái egy előadás a hiányról: egy apa hiányáról, az eltemethető test hiányáról, valamint annak a harmincezer embernek a hiányáról, akik eltűntek Argentínában a legutóbbi katonai diktatúra idején. A hiány azonban létrehozza saját ellenpontját is: lendületet, jelenlétet és identitást. A hiány így egy olyan előadás kiindulópontját adja, amely személyes üzenetet közvetít és ezzel együtt politikai diskurzust nyit. A szavak sohasem elégségesek ahhoz, hogy kompenzálják azt a borzalmat és szenvedést, amely az argentinok több generációját érintette. Egy gyermek önéletrajza és édesapja közelmúltban történt elvesztésének valós fájdalma mégis olyan dramaturgiai megoldást kínál, amely lehetővé teszi, hogy beszéljünk egy katonai diktatúra sújtotta latin-amerikai ország történetéről.

Támogatók: Amnesty International, Dirección General de Asuntos Culturales de la Cancillería de la República Argentina, Secretaría de Cultura de la Presidencia de la Nación, Odin Teatret, Magdalena 2a Generación.

Photographer: Renato Mangolin

Photographer: Renato Mangolin

The performance is about absence: the absence of a father, the absence of a body to bury and the absence of 30,000 missing people in Argentina, during the last military dictatorship. But absence generates its opposite: resilience, presence and identity. Absence is the starting point to build a performance that contains both a personal message and political discourse. Although no words will ever be enough to compensate the horror and suffering which have touched many generations of Argentinians, the autobiographical words of a child and the real pain caused by the recent loss of her father become the dramaturgical solution which allows to tell the story of a Latin American country hit by a military dictatorship.

Supported by: Amnesty International; Dirección General de Asuntos Culturales de la Cancillería de la República Argentina; Secretaría de Cultura de la Presidencia de la Nación; Odin Teatret; Magdalena 2a Generación (Network of Women in Contemporary Arts).

RÁDHÁ ELRAGADTATÁSA

RADHABHAV

Előadja/Performed by: Parvathy Baul (India)

Bengáli és angol nyelven/In Bengali and English

Parvathy Baul *Rádhá elragadtatása* (Radha Bhav) című koncertjét mesterének, Sri Szanátan Dász Báulnak "Kálija" című előadása ihlette. Parvathy tőle tanulta meg a történetet, és néhány további elemmel egészítette ki. Ebben az előadásban vizuális művészeti háttere összeolvad a zenével, táncsal és énekléssel: a koncert során látható festményeket Parvathy Baul készíttette akrillal festve vászonra.

A *Patua tekerescsfestmények* egy bengáli népi történetmesélési hagyomány, amely ma is él. Parvathy elismeréssel és tisztelettel tanulmányozta ezt a hagyományt, és e szavakkal vall róla:

"A Rádháról és Krisnáról szóló egyszerű szerelmi eposzokat a mai napig éneklük alkonyattól hajnalig. E történetek túllépnek az elme és az öntudat minden határán, és a nézőket a bhakti (feltétel nélküli szeretet) tiszta belső élményébe emelik."

Éneklés közben Parvathy különböző képekre mutat a vásznon, a történet egyik részéből a másikba lépve, azt zenével, hanggal, táncsal és kézmozdulatokkal ábrázolja, és a történet minden egyes részének sajátos érzelmi állapotát (bháva) megidézi.

A bául hagyomány Guru-Sisja parampará (mester-tanítvány láncolat) útján, beavatáson keresztül hagyományozódik át. A bául eredetét nehéz felfejteni, mert nincs írott története, a *bául* mesterek tudásukat dalokban adják át. A dalok képezik mindenki meditációjának tárgyát. A bául hagyomány az idők során számos átalakuláson ment át, kereszteződése a tantrikus, advaita védánta iskoláknak, fakír, szúfi, buddhista utaknak és a vaisnava bhaktinak.

Photographer: Francesco Galli

Parvathy Baul created *Radha Bhav* (Radha's rapture) inspired from "Kaliya", a story performed by her teacher, Sri Sanatan Das Baul. Parvathy has learned the story from him and added a few more elements. In this performance, Parvathy's visual art background merge with her music, dance and singing: all the paintings are created by Parvathy Baul, in acrylic on canvas. The *Patua scroll paintings* are a Bengali folk storytelling tradition which is still alive today. Parvathy has studied this tradition with appreciation and respect, describing it like this:

"The simple love epics of Radha and Krishna are sung even today from dusk to dawn, and the stories transcend all the borders of mind and self-consciousness, elevating the spectators into a pure inner experience of Bhakti (unconditional love)."

While singing, Parvathy points at different images on the canvas, going from one section of a story to another, representing it with music, voice, dance, and hand gestures, and invoking the particular mood (bhav) of every part of the story.

The Baul tradition is transmitted through Guru-Sisja parampara (master-disciple chain), through initiation. The origins of the Baul are difficult to decipher because there is no written history, and the Baul masters transfer their knowledge in song. Songs are the object of everyone's meditation. The Baul tradition has undergone many transformations over time, intersecting with the Tantric, Advaita Vedic schools, the Fakir, Sufi, Buddhist paths and the Vaishnava bhakti.

péntek/Friday
21:00 Bóbita Bábszínház/9pm Bóbita Puppet Theatre
jegyár/price: 2000Ft

A HARCOS HAJADON – Új utak

THE WARRIOR MAIDEN – New Paths

Dialógusban a Cavalo Marinho-tradícióval/Dialogue with the tradition of the Cavalo Marinho

Előadja/Performed by: Juliana Pardo, Alício Amaral - Mundu Rodá (Brazília/Brazil)

Rendezte/Directed by: Jesser de Souza, Juliana Pardo

Angol nyelvű magyarázattal/Explanation in English

Az előadás a Cavalo Marinho – amelyet többnyire férfiak gyakorolnak – kontextusában felmerülő genderkérdéssel szembesít. *A Harcos hajadon* egy háborúba induló lány történetét meséli el a Cavalo Marinho hagyományra, valamint annak társadalmi-politikai összefüggéseire támaszkodva. Az előadás a társadalmi nem és a szerelem kérdéseit járja körül. Arra hívja a nézőt, hogy aktívan részt vegyen az elbeszélés kialakításában, és a hiányzó rések kitöltésével alkossa meg saját értelmezését.

Az előadás részleteket tartalmaz *A Rabeca memoárjából*, amelyben a hegedű lesz a színész hangjává, kezeivé és lábaivá, a színész pedig összeolvad a húrok zenéjének rezonanciájával. Mindez olyan történeteket és karaktereket idéz, amelyek az idők során a brazil társadalom, a média és az igazságszolgáltatás periferiájára szorultak, és szorulnak ma is.

Juliana Pardo és Alício Amaral, művészek és kutatók, az „*O Cavalo Marinho da Zona da Mata, Észak-Pernambuco*” című projektjét a Vitae Arts Ösztöndíj 2003/04 támogatta. Több mint húsz éve dolgoznak a pernambucói Mata Norte közösségekkel, különösen a Cavalo Marinho, Maracatu Rural és a Caboclinho hagyományokhoz kötődve. Öt éve folytatnak kutatásokat a folyó menti közösségekkel Brazília észak-amazoniai régióiban. Juliana és Alício elsődleges tanára Inácio Lucindo de Camutanga, továbbá Biu Alexandre, Aguinaldo Roberto, Mariano Teles, Antônio Teles, Grimário, Biu Roque, Araújo és Duda Bilau.

The performance confronts the gender issue present in the context of Cavalo Marinho, mostly practised by men. *The Warrior Maiden* narrates the story of a maiden who goes to war, according to the Cavalo Marinho tradition and its social and political context. The performance reflects on gender and love, inviting the spectators to participate actively in the construction of the narrative, filling in the gaps and creating their own interpretation.

The performance also presents fragments of *Memories of the Rabeca* in which the fiddle becomes the voice, feet and hands of the actor who plays it, and the actor becomes the vibration of its strings and its music, evoking stories and characters that have been and continue to be on the margins of Brazilian society, media and justice.

Juliana Pardo and Alício Amaral are artist-researchers supported by the Vitae Arts Scholarship 2003/04 with the project “*O Cavalo Marinho da Zona da Mata, North of Pernambuco*”. For over twenty years, they have been working with the communities of Mata Norte in Pernambuco, especially linked to Cavalo Marinho, Maracatu Rural and Caboclinho traditions. For five years they have been carrying out research with the river communities in the northern Amazon regions of Brazil. Juliana’s and Alício’s main teacher is Inácio Lucindo de Camutanga and others are Biu Alexandre, Aguinaldo Roberto, Mariano Teles, Antônio Teles, Grimário, Biu Roque, Araújo and Duda Bilau.

Photographer: Francesco Galli

szombat/Saturday
21:00 Pécsvárad, vár/9pm Castle, Pécsvárad
ingyenes/free

Ő - NANGUAN ÉS NANGUAN XI HER - NANGUAN AND NANGUAN XI

Előadja/Performed by: Yalan Lin (Tajvan/Taiwan)

Válogatás/Repertoire Montage: Yalan Lin, Yong-Zhen Yeh

Szöveg/Text: Yalan Lin, William Serrano

Ő egy lány, ő meg egy bábu.

A föld alatt fekszik – jelmezeinek ráncai és az arcpúderrétegek eltemetik.

Szüntelenül a színpadon dobogást gyakorolja, míg a körök időhasadékot nyitnak a lába alatt:

átésik az emberek világán, egészen eddig.

Egy nőtől tanulja meg, hogyan kell járni, hogyan kell mosolyogni.

Aztán egy szép napon ráébredtem, hogy a számból kijövő hangoknak, ezeknek a szavaknak – saját életük van.

Nanguan Xi (Nanguan Opera)

A költészet, az ének, a tánc, a hangszeres zene és a történetmesélés kombinációjával a kínai opera rendkívül reprezentatív és széles perspektívát nyújthat számunkra a kínai előadóművészet fejlődéséről, különösen az előadók testhasználatata mutathat utat a kínai tánc forrásai felé. Az általunk "Chizi Xi"-nek nevezett opera a kínai opera legkorábbi formája, amely Tajvanon jelent meg, és minden réteg körében népszerűségnek örvendett. A dél-kínai Quanzhou ősi városából származik, éneklési módja és zenei kísérete a mai napig "Nanguan Opera" néven terjedt el Tajvanon.

A Nanguan Opera színpadi mozgása rendkívül kifinomult. Szigorú szabályok vonatkoznak a kézmozdulatokra: amikor mindkét kéz felemelkedik, nem lehet magasabb a szemöldöknél; amikor a kezeket szétválasztják, nem lehet alacsonyabb a köldöknél; amikor mindkét kéz összeszorul, nem lehet magasabb az állnál. Sok alapvető testmozdulat hasonlít a zsinórbábszínházi mozdulatokra, és gyakran a fiatal férfi és a fiatal női szerepeket játsszák. Így a Nanguan Opera lágy és finom mozdulatokat mutat be, amelyek szórva-nyosan váltakoznak merev, zsinórbábszerű mozdulatokkal.

She is a girl and she is a marionette.

Underground she lies - the folds of her costume and layers of face powder bury her.

Ceaselessly, she practices trotting on stage, until the circles open a time fissure beneath her feet:

she falls through the world of humans, all the way here.

She learns from a woman how to walk, how to smile.

Then one day, I realised that the sounds coming out from my mouth, those words -they have a life of their own.

Nanguan Xi (Nanguan Opera)

With its combination of poetry, song, dance, instrumental music, and storytelling, Chinese opera is highly representative and may provide us with a wider perspective on the development of Chinese performing arts, especially since its performative body may serve as a direct lens towards the source of Chinese dance. What we call "Chizi Xi" is the earliest form of Chinese opera to appear in Taiwan, enjoying popularity among all classes. It originates from the ancient city of Quanzhou in southern China, and its singing and accompaniment have been transmitted in Taiwan up until this day under the name of "Nanguan Opera".

The stage movements in Nanguan Opera are highly refined. There are strict rules regarding the hand movements: when both hands are raised, they should not be higher than the eyebrows; when the hands are parted, they should not be lower than the navel; when both hands are cupped, they should not be higher than the chin. Many basic body movements resemble those of the string puppet theatre and are often performed by the young male and young female roles. Thus, Nanguan Opera presents soft and delicate movements sporadically interspersed with stiff string puppet-like ones.

Photographer: Chung-Liang Chang

AMOR SACRO, AMOR PROFANO

Előadás a Bharata Natyam és a flamenco között/

A performance in between Bharata Natyam and Flamenco

Előadja/Performed by: Caterina Scotti, Alessandro Rigoletti

Teatro tascabile di Bergamo (Olaszország/Italy)

Rendezte/Directed by: Renzo Vescovi

Olasz nyelvű magyarázatokkal/Explanations in Italian

A "Szent és profán szerelem" a dél-indiai klasszikus Bharata Natyam repertoárból származó táncok sorozatával kezdődik. A rendkívül misztikus, kifinomult művészi élmény a spirituális irodalomban széles körben megtalálható erotikus metaforákon alapul, kezdve a Biblia "Énekek énekétől". Az előadás második része a flamencót mutatja be. A látszólagos távolságon túl a szoknyájuk szélét ujjai között tartó flamenco bailaorák erőszakos erotikája egy romantikus világi átváltozáson keresztül kapcsolatba kerül a devadasi, az indiai templomok papnőinek szakrális világával. Ezt a kapcsolatot a cigányok által Spanyolországba hozott indiai klasszikus táncszínházi nyelven alapuló sajátos *zapateado* technika (a sarok-lábujj lépés) idézi fel. A formaanalógia egy mára eltűnt világ ízeit is összekapcsolja: a tánccá váló ima áhítatát, a tisztelet és az odaadás érzését, amelyet a roma-andalúziai gitárok ritmusa közvetít és testesít meg.

"Sacred Love, Profane Love" begins with a series of dances from the South Indian classical repertoire of Bharata Natyam. The highly mystical sophisticated artistic experience is based on metaphors of erotic relationships widely found in spiritual literature, starting from the Bible's "Song of Songs". The second part of the performance presents Flamenco. Beyond the apparent distance, the aggressive eroticism of the flamenco bailaoras holding the edge of their skirts between their fingers, through a romantic secular transmutation, creates a link to the sacred world of the devadasi, the priestesses of Indian temples. This link is evoked through the specific *zapateado* technique (the heel-toe step) based on the Indian classical dance-theatre lexicon brought by the Roma people. The shape analogy also connects the flavours of a world now gone: the devotion of a prayer that becomes dance, the sense of honour and dedication that are delivered and embodied in the rhythm of Roma-Andalusian guitars.

Photographer: Francesco Galli

KAMIGATA MAI

Nó-tánc/Noh dance

Előadja/Performed by: Keiin Yoshimura (Japán/Japan)

Zenész/Musician: So Sugiura

Mai a lélek ébredése. *Mai* ima a Magasságoshoz. *Mai* az Abszolút iránti szeretet. És *mai* a természet gyönyöre Japánban. A *mai* segítségével imádkozunk az Egyhez, hogy a világon békében és szeretetben élhessünk.

A *kamigata-mai* Japán Kamigata (Kiotó–Oszaka) régiójában született és fejlődött ki a 16. században. A nó és a kyogen táncagyományaira alapult, míg néhány elem a bunraku bábjáték mozgásait követte. A nó, a kyogen és a bunraku előadói jellemzően férfiak, míg a kamigata-mai táncosai főként nők.

Az előadás, amelyet So Sugiura kíséretében láthat a közönség, négy részből áll.

1. *Yashima* (15 perc) egy hely neve Japánban, ahol egy történelmi csatát vívtak. A táncban egy szerzetes halad át Yashima tájain. Találkozik egy harcos szellemével, aki részt vett a csatában, és aki elmeséli halála történetét.
2. A *Kitsune no Yomeiri* (Egy róka házassága, 15 perc) egy komikus tánc. Japánban a róka házasságnak nevezik azt, amikor egyszerre süt a nap és esik az eső. Ez a tánc tehát egy róka házasságát mutatja be.
3. *Közjáték* (15 perc) Keiin Yoshimura két asszisztense segítségével a nézők előtt átöltözik, és bemutatja a különböző karakterek által használt női és férfi jelmezek különböző rétegeit.
4. A *Yuki*-t (20 perc) a *kamigata-mai* legjobb női táncának tartják, valamint az egyik legnépszerűbb *jiuta* tánc. A szöveg egy buddhista szerzetesnő történetét meséli el, aki azóta él a zárdában, mióta fiatal kurtizánként csalódott szeretőjében. A hóban felhangzó templomharang előhívja múltbeli bánata emlékeit.

Photographer: Rina Skeel

Mai is the awakening of the soul. *Mai* is the prayer for the Supreme. *Mai* is the love of the Absolute. And *Mai* is the beautiful nature of Japan. With *Mai* we will pray to the One for the world to be a place in which to live in peace and love.

Kamigata-mai was born and developed in the Kamigata (Kyoto-Osaka) region of Japan in the 16th century. It was based on the dance tradition of Noh and Kyogen, taking some elements from the puppet movements of Bunraku. Typically, Noh, Kyogen and Bunraku are performed by men, while the dances of Kamigata-mai are mainly performed by women.

The performance accompanied by So Sugiura is divided in four parts.

1. *Yashima* (15 min.) is the name of a place where an historical battle was fought in Japan. In the dance, a monk crosses the landscape of Yashima. He sees a ghost of a warrior who had participated in the battle and who tells him how he died.
2. *Kitsune no Yomeiri* (*The Marriage of a Fox*) (15 min.) is a comical dance. In Japan when there is rain and sun together it is called a fox marriage. This dance presents the marriage of a fox.
3. *Interlude* (15 min.) Keiin Yoshimura, helped by two assistants, will change costume in front of the spectators showing the different layers of the male and female clothes used for the different characters.
4. *Yuki* (20 min.) is considered the best female dance of Kamigata-mai and is one of the most popular *jiuta* dances. The text tells the story of a Buddhist nun who has lived in a nunnery ever since she was disappointed by her lover as a young courtesan. The tolling of a temple bell in the snow reminds her of her past sorrows.

szombat/Saturday
19:00 Nemzeti Színház, Bp./7pm National Theatre, Bp.
A MITEM FESZTIVÁL RÉSZÉKÉNT/PART OF MITEM FESTIVAL
jegyár/price: 1800-3800Ft

ANASZTÁSZISZ (FELTÁMADÁS)

ANASTASIS (RESURRECTION)

THEATRUM MUNDI TÁRSULAT/ENSEMBLE

Rendező és dramaturg/Director and dramaturgy: Eugenio Barba

Az *Anasztászis* az élet különböző fázisait és valóságait ábrázolja a születéstől a halálig, majd ismét az újjászületést a természet, az állatok és az emberek világában.

Az *Anasztászis* az Élet erejéhez szóló himnusz, egyúttal tisztelgés az előadóművészet előtt, feltárva a stílusok és kifejezési formák pompáját.

Különböző országokból és hagyományokból érkező előadók játsszák: a japán nó, a kínai nanguan opera, a balinéz topeng, az indiai baul tánc és dalok, valamint a kathakali, a brazil bumba meu boi, a flamenco és egyes nyugati kortárs stílusok képviselői.

Sokféleképpen létrejöhet egy előadás, amelynek művészei különböző hagyományokat képviselnek. Az egyik módja, hogy a művészek eltávolodnak saját hagyományuk formáitól, és a többiekkel együtt egy közös stílust találnak. Vagy akár felvehetik egy idegen hagyomány stílusát is, hogy új lendületet adjanak az általuk bemutatott műnek. Találkozhatunk ókori görög drámákkal a nóból építkező japán színészek tolmácsolásában, vagy franciául előadott Shakespeare-szövegekkel, miközben a színészek a kabuki színpadi formavilágából merítenek ihletet.

A Theatrum Mundi társulattal Eugenio Barba egy másik elvet követ: minden művész hűen megőrzi az általa képviselt stílusra jellemző sajátosságokat, és ezeket integrálja a történet különböző jeleneteinek kontextusába.

Anastasis depicts Life's different phases and realities from birth to death and again re-birth in the world of nature, animals and humans.

Anastasis is a hymn to the power of Life and an homage to the performer's art with its splendour of styles and expressions.

It is enacted by performers from different countries and traditions: Japanese noh, Chinese Nankuan opera, Balinese topeng, Indian baul dance and songs as well as kathakali, Brazilian bumba meu boi, flamenco and western contemporary styles.

A performance which gathers artists from various traditions can come about in many ways. The artists can abandon the style of their own tradition and, together with the others, find a common style. Or else, they can assume the style of a foreign tradition in order to give new vigour to the work they are presenting. Greek texts can be interpreted by Japanese actors who draw on noh, and texts by Shakespeare can be played in French by actors who take their inspiration from the scenic skill of kabuki.

With the Theatrum Mundi Ensemble Eugenio Barba follows another principle: each artist faithfully preserves the characteristics specific to his/her own style, integrating them into the context of the various scenes of the story.

Színpadon/On stage:

Keiin Yoshimura, So Sugiura (Japán/Japan); Parvathy Baul (India); I Wayan Bawa (Bali); Yalan Lin (Tajvan/Taiwan); Alício Amaral, Juliana Pardo, Rodrigo Lopes dos Reis, Matheus de Aquino (Cia. Mundu Rodá, Brazília/Brazil); Alessandro Rigoletti, Caterina Scotti (Teatro tasca-bile di Bergamo, Olaszország/Italy); Julia Varley, Jakob Nielsen, Antonia Cezara Cioaza (Odin Teatret, Dánia/Denmark); Ana Woolf (CATA, Argentina); István Berecz, Ibolya Páll (Magyarország/Hungary); Annada Prasanna Pattanaik (India); Lorenzo Gleijeses, Manolo Muoio (Teatro di Roma, Olaszország/Italy); továbbá a 17. ISTA/NG valamennyi résztvevője (nemzetközi)/and all 17th ISTA/NG participants (international).

Hangterv/Soundscape: Mirto Baliani (Olaszország/Italy); Digitális látvány- és fényterv/Digital scenography & light design: Stefano di Buduo (Olaszország-Németország/Italy-Germany); Rendezőasszisztensek/Director assistants: Rina Skeel, Julia Varley, Ana Woolf; Asszisztensek/Assistants: Francesca Romana Rietti, Leonardo Mancini, Jakob Nielsen, Antonia Cezara Cioaza, Gregorio Amicuzi, Viviana Bovino, Ricardo Gomes; Videó/Film-maker: Claudio Coloberti; Fotó/Photographer: Francesco Galli; Design: Rina Skeel

A Teatro di Roma-val együttműködésben/In collaboration with Teatro di Roma

17. ISTA/NG NEMZETKÖZI SZÍNHÁZANTROPOLÓGIAI ISKOLA INTERNATIONAL SCHOOL OF THEATRE ANTHROPOLOGY ÚJ GENERÁCIÓ NEW GENERATION

Az ISTA magyarországi műhelye folytatja az Odin Teatret által kidolgozott műhelymunkát, amelyben a művészi alkotás és a pedagógiai gyakorlat összeolvad a kutatással. Ez a termékeny és köztes zóna megfelel annak, amit a természettudományokban alkalmazott kutatásnak neveznek. A művészetben – különösen a színházban – a tiszta kutatás megegyezik az alapelvek keresésével.

A magyarországi szekció május 20-án a budapesti Nemzeti Színházban zárul az Eugenio Barba által tervezett és rendezett *ANASZTASZIS/FELTÁMADÁS* című előadással, amelyet a 17. ISTA/NG mesterei és résztvevői adnak elő.

Az ISTA 1979-es kezdete óta a következő helyszíneken került megrendezésre: Bonn (Németország, 1980), Volterra és Pontedera (Olaszország, 1981), Blois és Malakoff (Franciaország, 1985), Holstebro (Dánia, 1986), Salento (Olaszország, 1987), Bologna (Olaszország, 1990), Brecon és Cardiff (Egyesült Királyság, 1992), Londrina (Brazília, 1994), Umeå (Svédország, 1995), Koppenhága (Dánia, 1996), Montemor-o-Novo és Lisszabon (Portugália, 1998), Bielefeld (Németország, 2000), Sevilla (Spanyolország, 2004), Wrocław (Lengyelország, 2005), Albino (Olaszország, 2016), Favignana (Olaszország, 2021).

The 17th ISTA/NG session continues an activity developed by Odin Teatret in which artistic creation, pedagogic practice and research merge. This fertile and intermediary zone corresponds to what in natural sciences is called applied research. In the arts, and particularly in theatre, pure research corresponds to the investigation of basic principles.

The session in Hungary will conclude on 20th May at the National Theatre in Budapest with the performance *ANASTASIS/RESURRECTION*, conceived and directed by Eugenio Barba, and performed by the masters and participants of ISTA/NG.

Since its start in 1979, ISTA sessions have been held in the following places: Bonn (Germany, 1980), Volterra and Pontedera (Italy, 1981), Blois and Malakoff (France, 1985), Holstebro (Denmark, 1986), Salento (Italy, 1987), Bologna (Italy, 1990), Brecon and Cardiff (Great Britain, 1992), Londrina (Brazil, 1994), Umeå (Sweden, 1995), Copenhagen (Denmark, 1996), Montemor-o-Novo and Lisbon (Portugal, 1998), Bielefeld (Germany, 2000), Seville (Spain, 2004), Wrocław (Poland, 2005), Albino (Italy 2016), and Favignana (Italy 2021).

EUGENIO BARBA

a 20. századi színháztörténet egyik főszereplője. Tevékenysége számos területet ölelt fel: az előadások művészi létrehozását, az elméleti reflexiót, pedagógiát, a tapasztalatok átadását, a történelmi emlékezet megőrzését, a színész/táncos technika tudományos vizsgálatát, valamint a színház “színházon kívüli” alkalmazását társadalmi és kultúrák közötti összefüggésekben világszerte, a különböző kultúrák és etnikai csoportok közötti kapcsolatok élénkítése érdekében.

Eugenio Barba Pugliában (Olaszország) született, Gallipoli faluban nőtt fel, középiskolai tanulmányait a nápolyi Nunziatella katonai iskolában végezte. 1954-ben Norvégiába emigrált, ahol bádogosként és hegesztőként dolgozott, majd két évig tengerészként egy norvég teherhajón. Közben az Oslói Egyetemen tanult, ahol francia és norvég irodalomból, valamint vallástörténetből szerzett diplomát.

1961-ben ösztöndíjat kapott a Varsói Állami Színházi Iskola rendezői szakára. Tanulmányait egy év után megszakította, hogy csatlakozzon egy kis vidéki kísérleti színházhoz Opolében, amelyet a fiatal, akkoriban még ismeretlen rendező, Jerzy Grotowski és Ludwik Flaszen irodalomtörténész vezettek. 1964 májusáig maradt, és a rendezőasszisztensi munkák mellett Európa-szerte népszerűsítette Grotowski tevékenységét, akiről első, az *In Search of a Lost Theatre (Az eltűnt színház nyomában)* könyvét írta, amely először Olaszországban és meglepő módon épp Magyarországon jelent meg 1965-ben (*Kísérletek színháza* címmel). Ebben az időszakban öt hónapot töltött Indiában, ahol megismerkedett a kathákalival, a Nyugaton addig szinte ismeretlen hagyományos táncszínházzal, amelyről hosszabb esszét írt.

Photographer: Eöri Szabó Zsolt

1964-ben Barba Oslóban néhány, az állami színházi iskolából elutasított fiatallal létrehozta az Odin Teatretet. Az előadások mellett a hangsúlyt a színészképzésre (tréningre) és a technikai tudás átadására helyezték a workshopokon és didaktikai kurzusokon keresztül, amelyeket az Odin Teatret világszerte szervezett.

1979-ben Eugenio Barba megalapította az ISTA-t, a Nemzetközi Színházi Antropológiai Iskolát, majd 1990-ben a Bolognai Egyetemmel együttműködve az Eurázsiai Színházi Egyetemet. 2002-ben a dániai Aarhusi Egyetemmel együttműködve létrehozta a Színházi Laboratóriumi Tanulmányok Központját.

Barba 22 könyvet, számos esszét és cikket publikált, amelyeket több mint harminc nyelvre fordítottak le. Tagja nemzetközi folyóiratok szerkesztőbizottságának, többek között a “Performance Research”, a “New Theatre Quarterly” és a “Teatro e Storia” című folyóiratoknak. Két kiadvállalatot alapított, az Odin Teatrets Forlagot (1967) és az Icarus Publishing Enterprise-t (2009) a Grotowski Intézettel (Lengyelország) és a TARF, Theatre Arts Researching the Foundationnel (Málta) együttműködve. Két folyóirat támogatója és szerkesztője: “Teatrets Teori og Teknikk” (1967) és “Journal of Theatre Anthropology” (2021).

2020-ban Julia Varley színésznővel közösen létrehozta a Fondazione Barba Varley-t.

EUGENIO BARBA

is one of the protagonists in the history of theatre of the second half of the 20th century. His activity has spanned many fields: the artistic creation of performances, theoretical reflection, pedagogy and the transmission of experience, the preservation of historical memory, the scientific study of the actor/dancer’s technique, and the use of theatre “outside the theatre” in social and cross-cultural contexts throughout the world in order to activate relationships between different cultures and ethnic groups.

Eugenio Barba was born in Puglia (Italy), grew up in the village of Gallipoli and completed his high school education at the Nunziatella Military School in Naples. In 1954, he emigrated to Norway where he worked as a tinsmith and a welder and then, for two years, as a sailor on a Norwegian freighter. Meanwhile, he studied at Oslo University where he graduated in French and Norwegian literature and history of religions.

In 1961, he received a scholarship to follow the course in directing at the State Theatre School in Warsaw, Poland. He interrupted his studies after a year to join a small provincial experimental theatre in Opole directed by the young, and at that time unknown director, Jerzy Grotowski and the critic Ludwik Flaszen. He remained there until May 1964, alternating the work as assistant director with travels throughout Europe to promote the activity of Grotowski who was the subject of his first book *In Search of a Lost Theatre* (which was first published in Italy and surprisingly in Hungary in 1965). During this period, he stayed five months in India where he became acquainted with kathakali, a traditional dance theatre almost unknown in the West, writing a longer essay about it.

In 1964 Barba founded Odin Teatret in Oslo with a few young people who had been rejected by the State Theatre School. Two years later, he moved with his group to Holstebro, Denmark, and here he started developing a theatre laboratory with pioneering modalities of production. In addition to performances, the focus was on the actor’s learning (training) and the transmission of technical knowledge through workshops and didactic courses that Odin Teatret organised all over the world. Eugenio Barba and Odin Teatret created 81 productions enacting them in theatre buildings and unconventional sites, taking them to the streets, squares, villages and communities “without theatre”.

In 1979 Eugenio Barba founded ISTA, International School of Theatre Anthropology, and in 1990 the University of Eurasian Theatre in collaboration with the University of Bologna. In 2002 he created the Centre for Theatre Laboratory Studies in collaboration with the University of Aarhus, Denmark.

Barba has published 22 books, numerous essays and articles translated into more than thirty languages. He is on the editorial board of international journals, including “Performance Research”, “New Theatre Quarterly” and “Teatro e Storia”. He founded two publishing houses, Odin Teatrets Forlag (1967) and Icarus Publishing Enterprise (2009) in collaboration with the Grotowski Institute (Poland) and TARF, Theatre Arts Researching the Foundation (Malta). He is the promoter and editor of two magazines: “Teatrets Teori og Teknikk” (1967) and “Journal of Theatre Anthropology” (2021).

In 2020, together with actress Julia Varley, he established the Fondazione Barba Varley.

MŰVÉSZEK & TÁRSULATOK

ARTISTS & COMPANIES

JULIA VARLEY (ODIN TEATRET, DÁNIA) 1954-ben született Londonban. 1971-ben Milánóban a Teatro del Drago tagja lesz, ahol különböző produkciókban vesz részt. 1976-ban csatlakozik az Odin Teatrethez, mint színésznő, együttes és szóló előadásokban, valamennyi Eugenio Barba rendezése. 1983 óta Julia részt vesz a The Magdalena Project, a kortárs női színházi alkotók hálózatának megálmodásában és szervezésében. A Transit Nemzetközi Fesztivál művészeti vezetője. 1990 óta Julia Varley részt vesz az ISTA, 1992 óta pedig az Eurázsiai Színházi Egyetem koncepciójának kidolgozásában és szervezésében. Julia Varley 21 produkciót rendezett több társulattal, öt könyve jelent meg *(Wind in the West; Stones of Water; An Actress among her Characters; Genius Loci; Thinking with the Feet)* nyolc nyelvre lefordítva. Julia Varley a női színházia alkotóknak szentelt “The Open Page” című folyóirat, valamint a “JTA-Journal of Theatre Anthropology” szerkesztője. 2020-ban Eugenio Barbával együtt létrehozta a Fondazione Barba Varley-t, 2021-ben pedig a Transit Next Forum nevű egyesületet.

ODIN TEATRET 1964-ben jött létre a norvégiai Oslóban, majd 1966-ban Holstebróba (Dánia) költözött, és nevét Odin Teatret/Nordisk Teaterlaboratoriumra változtatta. 2022-ben az Odin Teatret alapítóigazgatója, Eugenio Barba elhagyta a Nordisk Teaterlaboratorium ernyőszervezetét és székhelyét, hogy önállóan folytassa helyi és nemzetközi tevékenységét. Az Odin Teatret tevékenységei közé tartoznak: az Odin saját produkciói, amelyeket különböző helyszíneken és turnékon mutatnak be; “barterek” különböző kulturális csoportokkal Holstebróban és máshol; találkozók szervezése színházi társulatok számára; oktatói tevékenység Dániában és külföldön; folyóiratok és könyvek kiadása; oktató filmek és videók készítése; színházantropológiai kutatások az ISTA műhelyek során; rendszeres előadások a multikulturális Theatrum Mundi Társulattal; együttműködés az Árhusi Egyetem CTLS-ével; a háromévente megrendezésre kerülő Transit nők színházi fesztivál; OTA, az Odin Teatret élő archívuma; kiállítások, koncertek, kulturális kezdeményezések és közösségi munka Holstebróban és a környező régióban.

Az Odin Teatret eddig 81 produkciót hozott létre, amelyeket 67 országban és különböző társadalmi kontextusokban mutattak be. E tapasztalatok során kialakult egy sajátos Odin-kultúra, amely sokszínű kulturális cserekapcsolatok gyakorlatára épül. Ez nemcsak betekintést nyújt a másik kultúra kifejezési formáiba, hanem egyúttal társadalmi interakció is, amely dacol az előítéletekkel, a nyelvi nehézségekkel és a gondolkodás- és viselkedésbeli különbözőségekkel.

JULIA VARLEY (ODIN TEATRET, DENMARK) was born in London in 1954. In 1971, in Milan, she becomes part of the Teatro del Drago, participating in different productions. In 1976 Julia joins Odin Teatret as an actress in group and solo performances, all directed by Eugenio Barba. Since 1983 Julia participates in the conception and organisation of The Magdalena Project, a network of women in contemporary theatre. She is the artistic director of the International Festival Transit.

Since 1990 Julia Varley has been involved in the conception and organisation of ISTA, and since 1992 in the conception and organisation of the University of Eurasian Theatre. Julia Varley has directed 21 productions with several companies, has published five books: *Wind in the West; Stones of Water; An Actress among her Characters; Genius Loci*; and *Thinking with the Feet*, translated into eight languages. Julia Varley is editor of “The Open Page”, a journal of women in theatre, and of “JTA-Journal of Theatre Anthropology”. In 2020, together with Eugenio Barba, she created the Barba Varley Foundation, and in 2021 the association Transit Next Forum.

ODIN TEATRET was created in Oslo, Norway, in 1964, and moved to Holstebro (Denmark) in 1966, changing its name to Odin Teatret/Nordisk Teaterlaboratorium. In 2022 Odin Teatret and its director Eugenio Barba left the umbrella organisation and venue of Nordisk Teaterlaboratorium to continue its local and international activities autonomously.

Odin Teatret’s activities include: Odin’s own productions presented on site and on tour; “barters” with various milieus in Holstebro and elsewhere; organisation of encounters for theatre groups; teaching activity in Denmark and abroad; publication of magazines and books; production of didactic films and videos; research into theatre anthropology during the sessions of ISTA; periodic performances with the multicultural Theatrum Mundi Ensemble; collaboration with the CTLS of the University of Århus; the triennial festival Transit devoted to women in theatre; OTA, Odin Teatret’s living Archives; exhibitions, concerts, cultural initiatives and community work in Holstebro and the surrounding region.

Odin Teatret has so far created 81 productions performed in 67 countries and different social contexts. In the course of these experiences, a specific Odin culture has grown, founded on cultural diversity and the practice of “barter”. The barter is an exchange of cultural manifestations and offers not only an insight into the other’s forms of expression, but is equally a social interaction which defies prejudices, linguistic difficulties and differences in thinking, judging and behaving.

I WAYAN BAWA (BALI) Nyoman Sadeg-nek, a Topeng maszkos táncdráma elismert tolmácsolójának fia. Fiatal korától tanulta a Gambuh-t, a Topenget és a Tjalonarangot I **Made Dijmat**, az egyik legnagyobb bali-szigeti táncmester vezetésével. Továbbá tanult a denpasari Táncakadémián is. A Barba által létrehozott Nemzetközi Színházantropológiai Iskolával (ISTA) 1995 óta együtt dolgozik, és állandó tagja a Theatrum Mundi Ensemble-nek; részt vett Eugenio Barba rendezésében az *Ur-Hamlet* és a *Médea házassága*, valamint a *The Tree (A fa)* című előadásokban. Művészeti vezetője volt a Gambuh Desa Batuan együttesnek, amelyet 1993-ban azzal a céllal hoztak létre, hogy megőrizze és továbbadja e táncdráma gyakorlatát a fiatalabb generáció körében.

I WAYAN BAWA (BALI) is son of I Nyoman Sadeg, a renowned interpreter of the masked dance drama Topeng. Since his youth he has studied Gambuh, Topeng and Tjalonarang, the drama of magic, under the guidance of **I Made Dijmat**, one of the great Balinese dance masters. He has also been a student of the Dance Academy in Denpasar. He has collaborated with ISTA since 1995 and is a permanent member of the Theatrum Mundi Ensemble, participating in the performances *Ur-Hamlet* and *The Marriage of Medea*, and *The Tree* directed by Eugenio Barba. He was artistic director the Gambuh Desa Batuan Ensemble, created in 1993 with the aim to preserve and transmit the practice of this dance drama among the younger generation.

ANA WOOLF (CATA, ARGENTÍNA) pedagógus, színésznő és rendező, valamint a Magdalena 2a Generación, a Latin-amerikai Nők Hálózata a Kortárs Művészetekben és a CATA (Argentín Színházantropológiai Központ) társalapítója. Ana együttműködésben áll az Odin Teatrettel, az OTA-val (Odin Teatret Archívum), illetve tagja a JTA – Journal of Theatre Anthropology (Színházantropológiai folyóirat) tudományos testületének. Julio Baccaronál tanult a Buenos Aires-i Drámaiskolában, és a Tadashi Suzuki-technikára szakosodott. 1999 és 2011 között Ana Woolf Dániában élt, ahol Julia Varley mellett tanult – aki két előadását és egy munkabemutatóját rendezte –, emellett tanított Franciaországban, a Nizzai Sophia Antipolis Egyetemen. Eugenio Barba rendezőasszisztenseként dolgozott három nemzetközi produkcióban. A nemzetközi ISTA-stáb tagjaként Ana kidolgozott egy ázsiai technikákra és latin-amerikai ritmusokra épülő speciális tréninget. Rendezőként különböző országokban dolgozott hivatásos színészekkel, tizenegy produkciója jelenleg is turnézik. Ana Woolf írásai színházi kiadványokban olvashatók, továbbá az Odin Teatret számos könyvét fordította spanyolra. 2021 óta csikung oktató.

CATA (ARGENTIN SZÍNHÁZANTROPOLÓGIAI KÖZPONT) 2021-ben alakult a Fondazione Barba Varley utazó központjaként. Emellett létrejött az Espacio Crearte (művészeti képzőiskola gyerekek és fiatalok számára, Cecilia Ruiz vezetésével), az Espacio LAT (a Színházantropológiai Laboratórium állandó tere, Ana Woolf vezetésével, Cecilia Volken, Mónica Marraffa és Viviana Quaranta koordinálásával), az Espacio Lilekenun HRL és az Espacio kiadványok, az utóbbihoz kapcsolódnak az Ediciones del Camino (Alejandro Ruso), valamint saját kiadványok. A CATA nemzetközi munkatársa Francesca Romana Rietti, argentin együttműködői pedig Natalia Marcet, Silvia Pritz és Víctor Hernando. A CATA szövetségben áll egyéb független műhelyekkel, amelyek elkötelezettek az olyan környezet kialakításában, ahol lehetőség nyílik arra, hogy a névtelenek láthatóvá váljanak, és szolidáris hálózatokat építsenek ki. Ezek a hálózatok művészeti, kulturális és politikai projektekben öltenek testet. A CATA 2022-re tervezett tevékenységei között szerepel egy posztgraduális színházantropológiai szak létrehozása.

ANA WOOLF (CATA, ARGENTINA) is a teacher, actress and director, and co-founder of Magdalena 2a Generación, a Latin American Network of Women in Contemporary Arts, and of CATA (Centre of Theatre Anthropology in Argentina). Ana collaborates with Odin Teatret, OTA (Odin Teatret Archives) and is part of the Scientific Board of “JTA-Journal of Theatre Anthropology”. She studied with Julio Baccaro at the Dramatic Arts School of Buenos Aires, and specialised in Tadashi Suzuki’s technique. Between 1999 and 2011 Ana Woolf lived in Denmark where she studied with Julia Varley who directed her in two performances and a work demonstration, and in France where she taught at the Nice-Sophia-Antipolis University. She worked as assistant director for Eugenio Barba in three international projects. Part of the international ISTA staff, Ana has developed a special training based on Asian techniques and Latin American rhythms. As a director, she has worked with professional actors in different countries, and eleven of her productions are presently on tour. Ana Woolf has published articles in various theatre publications and has translated many of Odin Teatret’s books into Spanish. Since 2021 she is qigong instructor.

CATA (CENTRO DE ANTROPOLOGÍA TEATRAL EN ARGENTINA) was founded in 2021, as an itinerant centre of the Fondazione Barba Varley, with Espacio Create (Art training school for children and adolescents directed by Cecilia Ruiz), Espacio LAT (Permanent space for the Laboratory of Theatre Anthropology directed by Ana Woolf and coordinated by Cecilia Volken, Mónica Marraffa, Viviana Quaranta), Espacio Lilekenun HRL, Espacio publications associated with Ediciones del Camino (Alejandro Ruso) and own publications. An international collaborator is Francesca Romana Rietti and Argentinian collaborators are Natalia Marcet, Silvia Pritz, Víctor Hernando.

CATA is a space of alliance with other spaces, autonomous cells, dedicated to the creation of an environment of possibilities where many times the nameless can go from invisibility to visibility and build networks of solidarity that materialise in artistic, cultural and political projects. CATA's activities for 2022 include the creation of a postgraduate degree in Theatre Anthropology.

PARVATHY BAUL (INDIA) a Bengáliában élő bául hagyomány gyakorlója, előadóművész, mesemondó, festő és tanító. Gyermekkorától rész-esült zenei és táncoktatásban, majd vizuális művészeteket tanult Santiniketanban, a hazánkban is jól ismert indiai költő, Rabindranath Tagore által alapított Kala Bhavan Egyetemen. Itt hallotta először mesterének, Szanátan Dász Báulnak a koncertjét, amelynek hatására úgy döntött, hogy az intézményi diploma megszerzése helyett az évezredes bául hagyomány útjára lép. 1995 óta szülőhazájában, Bengáliában és szerte a világban koncertezik, számos nemzetközi fesztiválon vett részt, több mint negyven országban.

2012-ben a Magdalena-projekt keretén belül létrehozta az első indiai női színházi fesztivált, a *Tantidharit*. A fesztivált 2012-ben Auroville-ben, 2016-ban Pondicherryben, majd 2019-ben Kalkuttában rendezte meg. Parvathy Baul részt vett az Odin Teatret *The Tree (A fa)* című előadásában.

2019 februárjában Parvathy Baul az indiai kormánytól Sangeet Natak Akademi-díjat kapott munkásságáért. Ez a legmagasabb indiai elismerés, amelyet gyakorló művészek kapnak.

Parvathy Baul

PARVATHY BAUL (INDIA) is a singer, performer, painter, teacher and storyteller of the Baul tradition from Bengal. After receiving her initial music and dance training during her childhood, she studied visual arts at the Kala Bhavan at Shantiniketan, the university founded by Rabindranath Tagore. Her meeting with the living tradition of Baul prompted her to choose the path of self-training in the Baul order rather than an institutional degree. Since 1995 she has performed in her home state Bengal and all over India and in several international festivals, in over forty countries. In 2012 Parvathy Baul organised the first women’s theatre festival in Auroville and Pondicherry, India, *Tantidhatri*, in connection with The Magdalena Project, in 2016 the second in Bangalore and in 2019 the third in Kolkata. Parvathy Baul participated in the Odin Teatret performance, *The Tree*. In February 2019, Parvathy Baul was conferred Sangeet Natak Akademi Award, by the Government of India for her contributions. It is the highest Indian recognition given to practising artists.

Parvathy Baul

JULIANA PARDO (BRAZÍLIA) színésznő, táncos, rendező, testfejlesztő és művészeti oktató. A Mundu Rodá társulat (2000) és a Grupo Manjarra (2004) alapítója.

Juliana Pardo

ALÍCIO AMARAL (BRAZÍLIA) színész, zenész, táncos, *rabequeiro* (hegedűs), zenei rendező és művészeti oktató. A Mundu Rodá társulat (2000) és a Grupo Manjarra (2004) alapítója.

Alício Amaral

MUNDU RODÁ (BRAZÍLIA) társulatot Juliana Pardo és Alício Amaral művészpáros 2000-ben hozta létre azzal a szándékkal, hogy folytonos kutatásaik során a hivatalosan előírtaktól eltérő nézőpontokat keressenek és tapasztaljanak. A társulat a brazil drámatáncok, illetve egyéb színházi, táncos és zenei előadók gyakorlatainak megfigyeléséből és a közöttük lévő kölcsönös kapcsolatokból építette ki saját színpadi nyelvét. A brazil drámatáncok testisége, zeneisége, valamint a *brincador*-test biomechanikai tanulmányozása áthatja a Mundu Rodá művészi és pedagógiai munkáját. Az ISTA két másik brazil művésze, **Rodrigo Lopes dos Reis** és **Matheus de Aquino**, is a Mundu Rodá előadói.

Mundu Rodá

JULIANA PARDO (BRAZIL) is an actress, dancer, director, body coach and art educator. Founder of Cia. Mundu Rodá (2000) and of Grupo Manjarra (2004).

Juliana Pardo

ALÍCIO AMARAL (BRAZIL) is an actor, musician, dancer, *rabequeiro* (fiddler), musical director and art educator. Founder of Cia. Mundu Rodá (2000) and of Grupo Manjarra (2004).

MUNDU RODA (BRAZIL) was created in 2000 by the artists Juliana Pardo and Alício Amaral, and its continued research was born from the urge to experience points of view divergent from those officially imposed. The company has built its own stage language from the observation, inter-relationship and practice of Brazilian drama-dances and the work of other theatre, dance, and music artists. The corporeality and musicality of the Brazilian drama-dances and the biomechanical study of the brincador body, permeate the artistic and pedagogic work of Mundu Rodá. The two other Brazilian artists of ISTA, **Rodrigo Lopes dos Reis** and **Matheus de Aquino**, are also Mundu Rodá performers.

Yalan Lin

YALAN LIN (TAJVAN) 2008 óta dolgozik együtt Eugenio Barbával, és szerepelt a *Médea házassága* (2008, Dánia) és az *Ur-Hamlet* (2009, Lengyelország) című rendezéseiben. Yalan Lin a tajvani Taipei National University of the Arts Tánciskola adjunktusa. Kutatási területe az ázsiai előadóművészetek képzési módja, köztük a tajvani *nanguan* és a japán *butoh*. Yalan Lin 2020-ban megkapta a Laban Movement Analysis oklevelét. 2001-ben csatlakozott a Gang-A-Tsui Színházhoz, és előadta a *Zhu-Wen and The Ghost (Zhu-Wen és A Szellem)* című darabot, amely 2006-ban elnyerte a Tai-sin Arts Award első díját. Az előadás egy egész estés produkció, amely a butoh-t és a nanguant ötvözi.

Yalan Lin

YALAN LIN (TAIWAN) has collaborated with Eugenio Barba since 2008 and has performed in *The Marriage of Medea* (2008 Denmark) and in *Ur-Hamlet* (2009 Poland) directed by Eugenio Barba. Yalan Lin is assistant professor at the Dance School, Taipei National University of the Arts, Taiwan. Her research focusses is on the training of Asian performing arts that includes Nanguan of Taiwan and Butoh of Japan. Yalan Lin has received the certificate of Laban Movement Analysis in 2020. She joined Gang-A-Tsui Theatre in 2001, and performed *Zhu-Wen and The Ghost* (2006 in Taipei, 2010 in Paris, 2020 in Taipei) which received first prize of Tai-sin Arts Award of the year in 2006. The performance is an evening long production integrating butoh and nanguan.

Yalan Lin

CATERINA SCOTTI (TTB, OLASZORSZÁG) a Teatro tascabile di Bergamo egyik veterán színésze. 1982 óta a Tascabile alapítója és igazgatója, Renzo Vescovi irányítása alatt képezte magát, egészen a rendező 2005-ben bekövetkezett haláláig. Szakmai múltja a csoport három fő érdeklődési körét követi: a kortárs kutatószínház, a szabadtéri színház (különös tekintettel a népi utcaszínházi formákra), valamint az ázsiai színházi hagyományok (négy évtizedes Bharata Natyam gyakorlással Usha Raghavan, a neves indiai guru vezetésével). 1983-ban kezdett flamenco táncot tanulni a Matilde Coral Táncakadémián és a Jerez Flamenco Fesztivál intenzív kurzusain.

Caterina Scotti

ALESSANDRO RIGOLETTI (TTB, OLASZORSZÁG) 1991-ben kezdte szakmai pályafutását a Simone Capula által rendezett Teatro Tribù színházban. 1996 óta a Teatro tascabile di Bergamo színésze. A Tascabile többi tagjához hasonlóan ő is tökéletesítette színházi tudását a csoport három fő érdeklődési területét követve: a kortárs kutatószínház, a szabadtéri színház (különös tekintettel a népi utcaszínházi formákra), valamint az ázsiai színházi hagyományok (25 éves Kathakali táncszínházi gyakorlat guru Kalamandalam M. K. John és Beppe Chierichetti (1948-2020), színész, a Tascabile alapítója vezetésével. Alessandro szervezi a *“Per Amore o per Forza”*, a fiatal színházi csoportok számára fenntartott fesztivált Bergamóban. 2015 óta a TTB otthonául szolgáló kármelita kolostor (15. század) kulturális felújítási projektjének koordinátora.

Alessandro Rigoletti

TEATRO TASCABILE DI BERGAMO (OLASZORSZÁG) 1973-ban alapította Renzo Vescovi. Közel ötven év elteltével a csoport – annak ellenére, hogy az alapítók egy részét elkerülhetetlenül elveszítette – hű maradt a születését meghatározó elvekhez, miközben új irányokba is fejlődött. Kettős elnevezése, Teatro Tascabile di Bergamo és Accademia delle Forme Sceniche (Színházi Formák Akadémiája), a TTB kettős természetét tükrözi: egyrészt előadások létrehozása és a helyi kulturális életben való szerepvállalás, másrészt a színész művészetének, sokrétű technikáinak oktatása és elmélyült kutatása. A TTB székhelye a kezdetektől Bergamo Alta városrész volt, és 1996 óta van jelenlegi helyén, az egykori kármelita kolostorban, ahol színházi laboratóriumi tevékenységét végzi. A TTB 2023-ban 50 éves, 41 produkciót hozott létre, és részt vett a legfontosabb nemzeti és nemzetközi fesztiválokon, 4 kontinens 45 országában.

Teatro Tascabile di Bergamo

CATERINA SCOTTI (TTB, ITALY) is one of the veteran actors of Teatro tascabile di Bergamo. Since 1982, she trained under the careful guidance of Renzo Vescovi, Tascabile’s founder and director, until his death in 2005. Her professional history follows the group’s three main interests: contemporary research theatre, open space theatre with particular focus on different stages and popular audiences, and the Asian theatre tradition, with 40 years of practice of Bharata Natyam led by the renowned Indian guru Usha Raghavan. In 1983 she started to study flamenco dance at the Matilde Coral Dance Academy and during the Jerez Flamenco Festival’s intensive courses.

ALESSANDRO RIGOLETTI (TTB, ITALY) began his professional career in 1991 with Teatro Tribù directed by Simone Capula. Since 1996 he is an actor at Teatro tascabile di Bergamo. Like the other members of Tascabile, he perfected his knowledge of theatre following the group’s three main interests: contemporary research theatre, open space theatre with particular focus on different stages and popular audiences, and the Asian theatre tradition, with 25 years practice of kathakali dance-theatre under the guidance of the guru Kalamandalam M. K. John and Beppe Chierichetti (1948-2020), actor and founder of Tascabile. Alessandro organises “Per Amore o per Forza”, a festival reserved for young theatre groups in Bergamo. Since 2015, he has been the coordinator of the project for the cultural redevelopment of the Monastery of Carmine (15th century), TTB’s home.

TEATRO TASCABILE DI BERGAMO (ITALY) was founded in 1973 by Renzo Vescovi. After almost fifty years, despite the inevitable loss of some of its founders, the group has remained faithful to the principles that determined its birth, while also developing in new directions. Its two names, **Teatro Tascabile di Bergamo and Accademia delle Forme Sceniche**, reflect TTB’s double nature: the performances and local territorial engagement on one side, the teaching and rigorous research on the art of the actor and its multiple techniques on the other. TTB has always been based in Bergamo Alta and since 1996 in its current location at the Carmine Monastery, where it carries out its theatre laboratory activities. In 2023 TTB accomplished 50 years of activity, creating 41 productions and participating in the most important national and international festivals in 45 countries in 4 different continents.

KEIIN YOSHIMURA (JAPÁN) a kamigata-mai tánc előadója és koreográfusa. A tokiói székhelyű Kamigata-mai Stúdió és a Kamigatamaito-monokai művészeti vezetője. Keiin ötévesen kezdte mind a japán hagyományos kabuki tánc, mind a nyugati klasszikus zongora gyakorlását. 1974-ben diplomázott a Musashino Zeneművészeti Egyetemen. A kamigata-mait Yukio Yoshimura és Kisho Yoshimura mellett, a nó-színházat Hideo Kanze és Izumi Mikawa mellett tanulta, valamint hagyományos harcművészeteket, kendót és a kyudót gyakorolt. 2000-ben elindította a Japán–India hagyományos előadások csereprogramját. 2011 óta Jóga Siromani (a jóga oktatója), valamint a *Motojama meridián gyakorlatok a Ki gyakorláshoz* tanára.

SO SUGIURA (JAPÁN) shamisen-zenészként rendszeresen részt vesz klasszikus színházi és táncelőadásokon, valamint egyéni koncerteket ad Japánban és külföldön. So Sugiura kísérte Keiin Yoshimurát dániai, olaszországi és kubai turnéin.

KEIIN YOSHIMURA (JAPAN) is a performer and choreographer of Kamigata-mai dance. She is art director Kamigata-mai Studio and of Kamigatamaitomonokai, based in Tokyo, Japan. Keiin started to practice both Japanese traditional *kabuki* dance and western classical piano at five years old. In 1974, she graduated from the Musashino University of Music. She has practiced Kamigata-mai with Yukio Yoshimura and Kisho Yoshimura, Noh Theatre with Hideo Kanze and Izumi Mikawa, and the traditional martial arts kendo and kyudo. In 2000, she started the Japan-India traditional performances exchange programme and since 2011 she is a *Yoga Siromani* (a teacher of yoga) and a teacher of *Motoyama Meridien Exercises for Ki Practice*.

SO SUGIURA (JAPAN) is a shamisen musician who regularly participates in classical theatre and dance performances and gives individual concerts in Japan and abroad. So Sigiura has accompanied Keiin Yoshimura in tours in Denmark, Italy and Cuba.

SZERVEZŐK/ORGANISERS

BARBA VARLEY ALAPÍTVÁNY 2020. december 10-én, az emberi jogok ünnepén Eugenio Barba és Julia Varley alapította. A tudományos bizottság tagjai Ariane Mnouchkine (elnök), Nora Amin, Patricia Ariza, Parvathy Baul, Patrick Campbell és Claudio La Camera.

”Létezik a színházban a lehetetlen hagyománya. Ezt igazolja az olyan alkotók élete, mint Eleonora Duse, Sarah Bernhardt, Isadora Duncan, Konsztantyin Sztanyiszlavszkij, Ellen Terry, Gordon Craig, Vszevolod Mejerhold, Helena Modrzejewska, Adolphe Appia, María Guerrero, Antonin Artaud and Bertolt Brecht. Ezek a művészek képesek voltak megálmodni és időnként meg is valósítani egy olyan színházeszményt, melyet kortársaik lehetetlennek tartottak. Számunkra ma ők az úttörők, akik túlléptek a létező színház horizontján, egy másfajta dimenziót nyitva meg szakmánknak, mely a szórakoztatásból eredeztette magát.

Ez a lehetetlen hagyomány az, amiben Alapítványunk gyökerezik. Ez a hagyomány túlmutat az Első Színházon, mely a szövegen-, a Második Színházon, mely a kísérletezésen alapul; felszínre segíti a Harmadik Színház, meg sok más olyan színházi csoport változatos kultúráját, mely a földrajzi-, a társadalmi és művészeti élet periferiáján működik.

Alapítványunk nők és férfiak azon vízióihoz, érdeklődési és cselekvési köreihez kapcsolódik – az amerikai Living Theatre-től Gro-towski európai Laboratórium Színházáig, a latin-amerikai La Candelaria-tól a japán Karakumi Színház Vörös Sátráig /Red Tent/ – , melyek a színház életének egy másfajta felfogásával oltották be életünk valóságát.

Azokra a csoportokra és színházművészekre gondolunk, akik a hetvenes évektől kezdve új produkciós- és kapcsolatrendszerek autonóm sejtjeként határozták meg magukat, demonstrálva ezzel a színház transzformatív funkcióját azok számára, akik részesei e folyamatoknak, illetve azoknak is, akik profitálnak az eredményeiből.

Az Alapítvány a színház névtelenjeinek felszín alatti kultúrájára fordítja figyelmét. Célja, hogy olyan cselekvési területeket támogasson, melyekbe nemük, etnikumuk, földrajzi helyzetük, korosztályuk, gondolkodásmódjuk miatt hátrányos helyzetben lévő emberek lehelnek életet és művelnek a színházon belül és kívül.” (Részlet az alapítványi felhívásból, Regős János fordítása)

A Fondazione Barba Varley tevékenységei közé tartoznak: ösztöndíjak, vándorközpontok létrehozása, könyvkiadás, a “**JTA**-Journal of Theatre Anthropology” támogatása, a “Névtelenek konstellációi” című online beszélgetések, a Barba Varley-díj, a színházi antropológiáról szóló filmek, a LAF LIS-Living Archive Floating Islands in Lecce és még sok más. A kiadványokkal kapcsolatos tevékenységek közül a Fondazione Barba Varley támogatja az Eugenio Barba által alapított “**JTA**-Journal of Theatre Anthropology” (https://jta.ista-online.org) című, évente megjelenő folyóiratot. A folyóirat minden év márciusában jelenik meg, nyílt hozzáférésű digitális formátumban és papíron, a milánó-udinei Mimesis Edizioni nyomdájában. A színészi technikákkal kapcsolatos átfogó tudásmegosztási fórumként indított **JTA** a Nemzetközi Színházantropológiai Iskola (ISTA) égisze alatt, a Fondazione Barba Varley támogatásával, az Odin Teatret Archives, az Aarhusi Egyetem (Dánia) dramaturgia tanszékének színházi laboratóriumi tanulmányok központja és az Edinburgh-i Queen Margaret Egyetem kommunikációs, kulturális és médiatudományi központjának gyakorlatkutatási klaszterével együttműködve jelenik meg.

FONDAZIONE BARBA VARLEY was established on 10 December 2020, the day devoted to the celebration of human rights by Eugenio Barba and Julia Varley. The Scientific Committee includes Ariane Mnouchkine (president), Nora Amin, Patricia Ariza, Parvathy Baul, Patrick Campbell and Claudio La Camera.

“There is a tradition of the impossible in theatre. This is confirmed by the lives of Eleonora Duse, Sarah Bernhardt, Isadora Duncan, Konstantin Stanislavski, Ellen Terry, Gordon Craig, Vsevolod Meyerhold, Helena Modrzejewska, Adolphe Appia, María Guerrero, Antonin Artaud and Bertolt Brecht. These artists were able to imagine and, at times, realise a theatre considered impossible by their contemporaries. Today they appear to us as pioneers who transcended the horizon of theatre, giving another dimension to our profession which arose as entertainment.

It is in this tradition of the impossible that our Foundation has its roots. It is a tradition that goes beyond a First Theatre centred on text and a Second Theatre dedicated to experimentation. It resurfaces in the varied culture of the Third Theatre groups and of many other theatres that operate in geographical, social and artistic peripheries.

Our Foundation is related to the visions, interests and fields of action of women and men who, from the Living Theater in the United States to Grotowski’s Teatr Laboratorium in Europe, from La Candelaria in Latin America to the Red Tent of the Karakumi Theatre in Japan, have grafted in a different way the life of the theatre onto the reality of life.

We think of the groups and theatre artists who, since the 1970s, have established themselves as autonomous cells of a new system of production and relationships, demonstrating the transformative function of theatre for those who participate in its processes and for those who benefit from its results.

The Foundation turns to the submerged culture of the “nameless” of theatre. Its purpose is to support fields of action animated by people who are disadvantaged by gender, ethnicity, geography, age, way of thinking and acting inside and outside theatre.”
(Letter of Foundation)

The activities of the Fondazione Barba Varley include: scholarships, the establishment of itinerant centres, the publication of books, support to “JTA-Journal of Theatre Anthropology”, the online conversations “Constellations of the Nameless”, the Barba Varley Award, films on theatre anthropology, LAF LIS-Living Archive Floating Islands in Lecce, and more. Among the activities related to publications, the Fondazione Barba Varley supports the annual “JTA-Journal of Theatre Anthropology”, founded by Eugenio Barba (<https://jta.ista-online.org>). The journal will be published every year in March, in an open access digital format and on paper, printed by Mimesis Edizioni of Milan-Udine. Conceived as a comprehensive knowledge sharing project on actor’s techniques, the “JTA” is published under the auspices of the International School of Theatre Anthropology (ISTA), with the support of the Fondazione Barba Varley, in collaboration with Odin Teatret Archives, the Centre for Theatre Laboratory Studies of the Dramaturgy Department of Aarhus University (Denmark), and the Practice Research Cluster of the Centre for Communication, Cultural and Media Studies, Queen Margaret University, Edinburgh.

NEMZETI SZÍNHÁZ, BUDAPEST (MAGYARORSZÁG) a 2023-as magyarországi Színházi Olimpia szervezője. Az 1837-ben alapított intézmény korokon átívelően a magyar nyelvű színjátszás meghatározó központja máig. A 2023-as olimpia művészeti vezetője – a Nemzetközi Színházi Olimpia nemzetközi bizottságának felkérésére – Vidnyánszky Attila rendező, a Nemzeti Színház igazgatója. Az ő igazgatása alatt a Nemzeti Színház rendkívül széles nemzetközi kapcsolatrendszer alakított ki, többek között a Madách Nemzetközi Színházi Találkozó, a MITEM 2014-ben történt megalapításával. A MITEM olyan művészeti találkozóhely, ahol különböző kultúrák, ideológiák, színházesztétikák képviselői szabadon, az egymás iránti kíváncsiság és tisztelet jegyében mutathatják meg alkotásaikat, képviselhetik nemzetük színjátszását. A MITEM kezdetektől visszatérő vendége volt az ODIN TEATRET, és a Nemzeti Színház 2015-ben kiadta Eugenio Barba *Hamu és gyémánt országa* című könyvét. Az ISTA megrendezése több évtizedes közös álom volt. A Színházi Olimpia lehetőséget teremtett arra, hogy 2023-ban végre Magyarország adjon otthon e színház-történeti jelentőségű eseménynek. A rendezvény magyar szakmai kurátora a Nemzeti Színház megbízásából Rideg Zsófia dramaturg, fesztiválszervező.

NATIONAL THEATRE, BUDAPEST (HUNGARY) the organiser of the 2023 Theatre Olympics in Hungary is the National Theatre of Budapest. Founded in 1837, this institution has been the definitive hub of Hungarian-language theatre ever since. The Artistic Director of the 2023 Olympics, at the request of the International Theatre Olympics Committee, is Attila Vidnyánszky, Director of Hungary’s National Theatre. Under his leadership the National Theatre has developed an extensive international network via a range of activities, including the establishment of the Madách International Theatre Meeting, MITEM, in 2014. MITEM is an artistic meeting place where representatives of different cultures, ideologies and theatre aesthetics can present their work and represent their nations’ theatre freely, with curiosity and respect for each other. Odin Teatret has been a regular guest of MITEM from the beginning, and in 2015 the National Theatre published Eugenio Barba’s book the *Land of Ashes and Diamonds*. The organising of ISTA has been a shared dream for decades. The Theatre Olympics in 2023 has created the opportunity for Hungary to finally host this event of theatrical historical importance. The Hungarian professional curator of the event is Zsófia Rideg, dramaturg and festival organiser, on behalf of the National Theatre.

SINUM SZÍNHÁZI MŰHELY EGYESÜLET (MAGYARORSZÁG) célja a magyarországi és európai szintű kulturális, előadó-művészeti javak létrehozása, terjesztése, továbbgondolása és tudományos kutatása. Kiemelt figyelmet fordítunk a szabadtéri színházi események létrehozására és terjesztésére, amelyben hangsúlyos szerepet kap a természeti környezettel való művészi párbeszéd és ezáltal a természeti értékek hangsúlyozása. Célunk továbbá a kultúrközi párbeszéd elősegítésében magas hozzáadott értéket képviselő művészeti formák – például interkulturális színház, színházantropológia, hangművészet, tánc vagy egyéb, nonverbális előadói technikák – széles körben való megismertetése. Kulturális cserealkalmakat teremtünk, amely által lehetőség és nagyobb tér nyílik a tudásátadásra és a művészetben rejlő, általa elérhetővé váló emberi értékek megjelenésére és erősödésére a közösségi élet szerves szintjein. Magas színvonalú, ám széles társadalmi körben hozzáférhető kulturális, művészeti eseményeket és képzéseket szervezünk, és szem előtt tartjuk ezek földrajzilag egyenlőbb elosztását. Az alapítók, Pintér-Németh Géza és Pintér-Németh Nikolett szervezőként lesznek jelen az ISTA/NG rendezvényen.

SINUM THEATRE LABORATORY ASSOCIATION (HUNGARY) aims to spread, rethink and create cultural and artistic values related to performing arts on a local and European level, in line with the natural environment. We give a special attention to outdoor art forms, focusing on initiating a dialogue with the environment and relate to the values given by nature. We also want to foster intercultural dialogue, such as intercultural theatre, theatre anthropology, creative voice and sound art, dance, movement or other non-verbal performing techniques. It is important for us to create opportunities for cultural exchange that opens a greater space for transferring knowledge, making visible and supporting common human values through and by the arts within the communities. We organise high quality artistic and cultural events and workshops that are widely available, as we also keep in mind their geographically equal distribution. The founders, Géza Pintér-Németh and Nikolett Pintér-Németh will be present at ISTA/NG as organisers.

INFORMÁCIÓ/INFORMATION

Az előadások időtartama: 1 óra/ Duration of the performances: 1 hour

Az előadások felnőtt közönségnek szólnak./ The performances are for adult audiences.

Belépődíj/ Entrance fee: 2000Ft.

Jegyvásárlás a www.bobita.hu felületen, vagy a Bóbita Bábszínház jegypénztárában 9-től 16 óráig naponta.

Tickets can be purchased at www.bobita.hu or at the Bóbita Puppet Theatre box office daily from 9am to 4pm.

Cím/Address: Bóbita Bábszínház, Pécs 7626, Felsővámház u.50.

Figyelem/Attention:

A május 13-i előadás ingyenesen látogatható, helyszíne a Pécsváradi Vár.

A május 20-i előadás helyszíne a budapesti Nemzeti Színház, a MITEM Fesztivál részeként.

Erre a www.jegymester.hu oldalon vásárolhatnak jegyet.

Please note: the performance on 13 May is free of charge and takes place in Pécsvárad Castle.

The performance on 20th May will be presented at the National Theatre in Budapest as part of the MITEM Festival.

Tickets can be purchased at www.jegymester.hu

További információ/Further information: <https://www.sinumtheatre.eu/ista-ng/>

Impresszum/Publishing information

Szövegválogatás/Text: Julia Varley

Szerkesztés és fordítás/Editing and translation: Rideg Zsófia

Fordítás/Translation: Pintér-Németh Nikolett

Kiadványszerkesztés/Editorial design: Pilári Darinka

BARBA VARLEY ALAPÍTVÁNY

www.fondazionebarbavarley.org

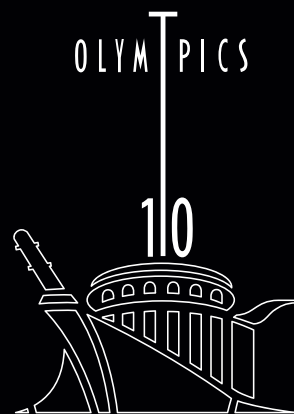
NEMZETI SZÍNHÁZ/NATIONAL THEATRE - BUDAPEST

www.nemzetiszhaz.hu

SINUM SZÍNHÁZI MŰHELY EGYESÜLET/

SINUM THEATRE LABORATORY ASSOCIATION

www.sinumtheatre.eu

10. Színházi Olimpia
10th Theatre Olympics

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

